

EL GRAFIC

Un col·legi electoral

Clixé «Grafic», per Vidal

20 cèntims

LA MUTUELLE DE FRANCE ET DES COLONIES

SOCIÉTAT DE SEGUROS MUTUOS SOBRE LA VIDA

SE FACILITEN ANTECEDENTS GRATUITAMENT A LA
Direcció pera Espanya: Plassa de Catalunya, 4, Barcelona

Si abans del 31 de desembre se solicita la subscripció a **La Mutuelle de France et des Colonies**, s'anticiparà de un any la repartició dels beneficis.

La Mutuelle de France et des Colonies, que es la més important y ventatjosa de totes les societats mutues de Segurs sobre la Vida, vos permet constituir en 14 anys, per medi d'entregues desde 6 francs per mes, o sia ab alguns céntims diaris: **Un capital, un dot** pera'ls fills o una **pensió** pera la vellesa ab garantia en cas de mort. Aquesta Societat qual xifra de suscripcions arriba casi a **700 milions de francs** en les seves dues branques Vida y Mort, està gestionant prop del Ministre de foment els requisits exigits per la recent Lley de Segurs, per armonisar els seus Estatuts ab la meteixa y crear a Espanya una Sucursal de la Direcció General en la que s'administraran y centralisaran en endavant tots els interessos dels associats espanyols.

AUTOMOVILS

DELAHAYE

Representant:

JOSEPH M.ª VALLET

Lauria, 123 principal

“L'afaire” Steinlhen

FA cosa de quatre mesos que un matí va apareixer asesinat un pintor molt conegut de París, abla seva mare, y agarrotada, també molt malamen, al llit, la seva dona, més coneguda encare a París que'l pintor. Es van comensar les averiguacions y res! no's va treurer en clar res... per més que la viuda acusaba a tres homens vestits de negre y una dona que'ls acompanyaba com a autors del crim en la nit tràgica. Va passar temps, tothom potser hauria olvidat, sino fos que la viuda va comensar a volguer fer soroll demanant justícia y es va posar a buscar ella meteixa als culpables. Van agafar per les seves indicacions un remat de persones y al veure que ella tant se contradia, van comensar a entrar sospites y avui la viuda Steinlhen ab el convenciment de tothom, es a la presó. La cosa sembla mol enredada, y s'ha fet un escàndol de mils dimonis. La viuda Steinlhen sembla haver sigut una dona d'història plena de relacions amoroses, més o menys sensuals, ab molts homens de la política de París. Entre altres havia pasat pels seus brassos el president Félix Faure, que va morir, massa estimat, estant ab ella. Els estimulants varen determinar en la naturalesa caduca del vell pre-

sident una embolia y es van tenir que fer miracles perque la cosa no fos coneguda y el vell pasés mort de mort natural. Un altre dels galants sembla haver sigut l'actual subsecretari de Belles Arts, M. Dujardin Beaumetz, qui fa poc feya comprar per l'Estat un cuadro insignificant del pintor Steinlhen. El matrimoni sembla que vivia d'aixó, de *les relations* de la senyora. Vetaquí doncs, que posades en clar totes aquestes coses, les sospites sobres aquesta dona *tan brava* tenen un pel de verosimilitut. Hi havia un noble senyor vell, are retirat al seu *chateau*, que potser s'hauria casat ab la viuda sempre y quant se demostrés la seva inculpabilitat. D'aquí semblen venir els motius del crim y els esforços de la viuda per trobar uns pretenguts culpables que la deixessin a n'ella lliure de totes sospites.

El tipo de madame Steinlhen, en mitg de la seva corrupció y deshonra, no deixa de ser interessant. Porta alguna cosa de tràgic y fort aquesta dona de perillosa bellesa femenina y que ha reunit a la seva exquisitut parisenc y moderna l'ànima forta y dura d'un temperament criminal. Tot l'amor, totes les carícies inaudites d'aquet cos de dona, al servei d'un terrible agent de la vida actual, lo que s'en diuen *les necessitats*, el diner, aquet es el fatum, el destí, de la moderna Medea. A les comedies antigues, els personatges es movien als crims més furiosos per les exigències d'una passió d'amor, o odis de família, de la patria o perque els deus els hi designaven aquet destí, movent, Júpiter, les ceies que condemnaben al mortal a fer el crim y a pagarne les conseqüències.

Avui, aquets agents exteriors han canviat, si Medea mata els seus fills y abraça a Yasón... es per la

fatalitat tràgica de aquells temps. La *Steinlhen*, ho fa portada per la ventada furiosa d'unes noves passions... que en aquell vent de París corrent sota els abrics de pells, al llarc del Boulevard o en les soirées mondanes, en els dinars, en els estrenos. No es que haguem de ser piadosos per aquestes coses... el mal es en nosaltres permanentment, però hem de estar atents per recorrer les formes modernes. Al costat d'aixó, altres nobles passions dels nostres temps, porten també a fer belles coses; sempre hem de tenir més pietat per Mad. Steinlhen que es al fi una contemporànea nostra, que no pas ab el *Pernales*, o el *Cajo* de Andalusia que viuen com fa tres mil anys vivien els humans.

TECTON.

D'ALTRES TEMPS

HORES DE TRISTOR

PERA Catalunya havia sonat ja l'hora de la desgracia.

Incompatible ab son rei, per mort de la defensa dels drets del Príncep de Viana y de la enérgica lluita contra l'influència y medis de governs castellans, havia donat als ulls del mon una prova indubitable del caràcter paccionat de sa constitució orgànica.

Declarant *enemic e acuidat* al Rei, el deposà del soli. Després, francament, ab plena consciència de sos actes, havia proveit el càrrec, tal com si sigués un com els altres. Però el Condestable de Portugal—net del Comte d'Urgell—elegit rei, era d'una família en la que hi semblava vinculada la desgracia.

Peine pour joie, deia sa divisa, y pena, en veritat, sigué tota sa vida. Malalt, concirós, jamai, durant son curt regnat, pogué contrarrestar els esforços de son rival.

Sa mort no desanimà pas als catalans, ni decaigué la lluita. Elegit en Renato de Anjou, el seu hereu en Joan de Calabria, havia conseguit posar la sort de sa banda, arribant a l'últim extremen Joan II.

Però llavors un cop impensat havia trastornat tots els càlculs. El 16 de Decembre de 1470 en Joan de Calabria moria víctima d'un atac de feridura.....

¡Matsines! deien els ciutadans sobtats per tal desgracia.

I quant cinc dies després duien a enterrar el cos del primíncep, els ulls entelats pel plor, veien allà d'enllà ensombrir-se l'horitzó de Catalunya..... però tot y aixó no desconfiaven pas de sa vitalitat inacabable.....

PACIENTÍSSIMUS.

LABOR VITAE

No heveu tingut mai ocasió de gosar de la activitat de un lloc solitari? No os heveu trobat cap matinada de Maig, ben sols, al mitj de una vinya, d'un bosc o a les vores d'un riu? Si no heveu vist aquet espectacle, no sabeu lo que's treball. No tots els moviments tenen lloc ahont les aglomeracions de persones marquen el compàs d'una cosa forçada, portada a cap per la necessitat y adobada casi sempre ab els amaniments Miseria y Ignorancia.

No es aquet el treball de que vull parlarvos sino del que fa la Naturalesa, lliure de passions, rancúnies y ambicions. De aquell que es desenrotlla a plena llum, assadollat d'aire pur, sens coacció de ningú, en plena y complerta llibertat. Tots podeu véurel, mes perque'ls ulls el contemplin y, sobre tot, el compreguin, es fa precís que la vostra pensa hi ajudi; feu doncs un petit esforç y seguiu-me, que no os doldrà.....

Busquem les vores d'un riu, que

aixís trobarem reunits alguns factors de la activitat que vui posarvos al devant.

Figureu-vos que es l'hora en que'l Sol encare no ha eixit y esperem. En la mitja claror que precedeix al moment de l'aparició, podrem admirar un mon descansant. Tot resta quiet esperant el moment de emprendre la feina, mes no ens distrauem perque aquell a qui esperem gasta una puntualitat matemàtica y, quan menys ho pensem, els raigs vivíssims que constitueixen la seva escolta, ens feriràn la vista.

Ja ha sortit. ¡Miréu quant majestuós es! Y are recullimnos en nosaltres mateixos, y al ensemps que la nostra vista gosa de la boniquesa del paisatge, que el nostre cervell es dongui compte del treball que's desenrotlla devant de nosaltres.

Comensem per ell, per l'astre superior que acaba de aparéixer y pensem bé que, vessant generós la seva tebia llum sobre la Terra, dona vida a tot. Ell es el primer treballador, el que dona exemple no deixant ni un sol dia de fer sa feina. Mireu ab quin amor es dirigeix als qui l'esperen. Els tracta tant carinyosament que els aucells el saluden ab llurs millors cants, les plantes li fan homenatge acotantse del cantó qu'ell surt, y el conjunt de sers qu'ens volta pren un to d'alegría tranquila.

Repareu be l'espectacle, que es molt curiós.

Are del rei passem als súbdits. Aquets arbres que tenim al devant, ajudats per ell, cada dia creixen una mica y noves fulles apareixen sens parar. Mireu, de aquell tant alt de la dreta com ne surt un aucellet: s'en va a buscar menjar per la cría. Es també un treball y molt simpàtic, perque además d'ensenyarnos l'amor de pare en un animal, paga el tribut que deu a la Vida renovantla ab nous sers que un altre any tindrán níu propi y aixís s'aniràn, succehint llurs generacions que, gracies al amor y al treball, no'ns privaràn de tan amable companyia.

Are mirem al devant nostre quin forat, ahont un poble de formigues hi va posant provisions per l'hi-

vern. Repareu ab quin delit treballen y com no's distrauen per res, sino amatentes a qui pot portar un bocí més gros; desprecien la fadiga y poc a poc van omplint els minúscols magatzems que la terra els brinda.

Veieu aqueixa abella que passa tant decidida? S'acava de despendre de aquella flor de la que ha xuclat la essencia que després convertirà en mel.

Are repareu aquet riu, quines aigues, en moviment regular y continuu, baixan de qui sab ahont. Enlairades en forma de núvols, varen caure per efecte de la condensació y han regat terres y posat fábriques en marxa.

Part d'aqueixes aigues s'han evaporat pel camí, per tornar a caure en la meteixa forma y les sobreres van fent via, oferintse al pagés y al caminant. Las que arribin al mar ajudarán a alimentarne els habitants y a sostenir les naus que'l travessin, y potser altra volta enlairades per la evaporació tornarán a emprendre la tasca que no deu acabar mai.

Heveu vist el quadro? Doncs admireu-lo de tant en quant, que a la vista d'aquet treball el vostre organisme, cansat del que els homes ab tota la nostra superioritat, ens veiem obligats a fer hi trobareu un descans. Estimem la Naturalesa y fem per compéndrerla que ella dóna, als que la honran, exemples bons, ensenyances sabies y part de la pura tranquil·litat que's gosa en els seus dominis.

T. RUSCA.

NOTES D'ART

EL PINTOR TORRES GARCIA

EN Torres García es un veritable refinat. Ses obres, de tonalitats grises y esmortides, resulten d'un exquisit sentimentalisme modern. D'una simplicitat honradíssima, donen una sensació de vaguetat indefinible, de visió d'ensomni, quieta y tranquila, com la de les postes esllanguides de les somnioses tardes de Novembre.

Encare recordo l'impressió que van ferme ses primeres obres... un surtidor blanc... una d'aquelles cases que ja no més se veuen fora de Barcelona, de senzilla construcció, d'una sencillesa asfírica, ab portalada d'arc romà y, demunt, unes columnes dòriques, ingénues y senzilles, que sostenen una balustrada ab miradors, tallats per els xiprers que pugen del romàntic jardí, ahont passejen dones d'un caient d'ensomni...

En Torres, per rahó de la naturalesa del seu art, es un de tants incompresos. Aquells elements ciu-

tadans, compradors de faramalla, a qui sols crida la coloraina d'habillaments militars — sistema Cusacs — mal podien ésser atrets per aquelles visions grisenques, mitj esborrades, com lo que publicavem el número passat, ahont certs ulls no hi veuen res, però que fan vibrar dolsament l'ànima ab la pureza de sa poesia.

Y com en tots els incompresos, brilla en els ulls d'en Torres una guspira de venjansa, venjansa que's resol en noves belles obres que, poc a poc, obliguen a regoneixel en tot son mérit. — ISMAEL SMITH.

YAMATO MAIDA (KOMA)

CAMPIÓ DEL JU-JUTSU

Recorts del meu desenrotllament físic

(Escrit expresament pera EL GRAFIC)

(Acabament)

DESPRES d'un any y mitj d'estada en aquella terra, vaig tornar al Japó ahont tinguí l'alta honra de lluitar devant del Mikado.

Fruit de ma victòria siguí el títol de campió del Japó — que tractant-se de ju-jutsu no cal dir que ho es del mon — y el càrrec de professor del col·legi d'embaixadors y d'instructor del exèrcit, càrrec aquet últim que m'obligà a pendrer el títol d'oficial del nostre gloriós exèrcit.

Peró malgrat la ventajosa situació assolida, no vaig estar molt temps al meu país. El desitj de veurer noves terres y la fatlera d'expandir arreu les nostres pràctiques higièniques, em punxaven sempre, fins que a l'últim vaig embarcarme cap a Anglaterra, ab en Tarro Miake, Juko Tani, Yuzo Hirano y Fugisake, y allí vam presentar ab gran éxit el nostre sport.

Nostres éxits repercutiren, com es natural, en nostra carrera, però haventli sortit a n'en Tarre Miake una contracta pera Barcelona, y tenint moltes ganes de visitarla, per lo molt que havia sentit alabar sa bellesa y clima, vaig engaixarme voluntariament, sense cobrar sou, si be vaig adoptar el pseudònim «Yama Koma» per mort del títol ab que venia el meu company.

Peró un cop aquí, va causarme penosa impressió el que algú y no

VISIO

*Un repic de talons sobre l'acera
va ressonar en mitj de la nit bruna...
y va passar la dona pressentida;
la dona qu'un estima, inconeguda,
eminentment coqueta,
aguantantse el vestit ab picardia
y ab caminar airós, pausat y rítmic.
Endevinantla, més que coneguentla,
inmòvil vaig restar entre la fosca.
Vaig contemplarla tot batentme'ls polsos;
tot volguent escomètrerla y parlarli;
mes la llengua, fermada, no's movia
de profanar, poruga, el bell misteri
de contemplà ab misteri al qui s'estima.
Inconscient, tal vegada,
va dirigirme una mirada trémola,
y es perdé carré avall en la nit bruma.
El foc abrussador qu'em consumia
va apaibagarse ab tant poqueta cosa.
Com refrescant oratge,
va asserenarme sa mirada trémola
y em vaig creure pagat d'aital mirada,
content de reteni el plaent misteri
qu'oferia la bella inconeguda.*

ENRIC BOSC Y VIOLA.

dels de primera fila al Japó, s'irrogués títols que no eren seus. La publicitat que s'hi donava acabà de decidirme y vaig anar a n'el teatre Apol, ab el resultat de tothom conegut.

Acabada la contracta, en Tarro Miake s'en entornà a Londres, però jo, encisat per la bellesa de la ciutat, vaig preferir quedarme per gust una temporada, pero als pocs dies se'm proposà un campionat d'Espanya, ab en Akitaro Ono.

Jo, fins tractantse d'una empresa ab fins purament lucratiu, vaig decidir acceptarho per ésser aquesta mena de festa molt comú per tot el mon y per considerar que l'anunci de l'espectacle, donant més relleu a la lluita, contribuiria a expandir per Barcelona les pràctiques del ju-jutsu.

Les condicions físiques del meu adversari, l'inferioritat en que'm posava el seu pes y sa forsa formidable, no influïren sobre ma resolució ni per un moment.

El ju-jutsu no es més qu'el mètode de compensar la forsa ab l'intel·ligència y, estant comestic, convesut de ses excel·lències, tot lo més que podia fer era extremar les precaucions y la vigilància, pera no perdre cap de les ventatjes que em podien donar la lleugeresa y'ls coneixements.

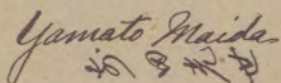
En ma ja llarga vida de sport, he tingut prous victories pera no ésser molt sensible a les petites vanitats que neixen ab els aplaudiments del públic y s'esborren poc a poc a mida qu'un s'aparta del lloc de la victòria.

Moltes n'he obtingut sobre lo millor dels lluitadors de la meua terra. *El plum blasonn*, la blanca floreta que adorna el meu Kimono de *samurai*, emblema de ma família, ha quedat prous cops vencedora. Els noms de Kato, Kimura, Sato, Fujisaki, Kondo, Matanta, Yokota, Kawasaki, Ieunisch, Jonda, Irogai, Nagasaki, Yokugana, Kinoshita, y cent mil altres, bastaven y sobraven a ferme sentir ses falagueres petites vanitats, però mai per mai, he sentit més fonda satisfacció que la nit del tercer *match* ab el formidable Akitaro.

Y es que aquella era la confir-

mació pública y evident de lo molt que's pot fer en la nostra lluita, la santificació de lo que tal volta's calificava de llegenda: que l'home intel·ligent pot batres y fins vencer a persones infinitament més fortes.

Y aixó, a Barcelona, a la bella ciutat, ahont nostre sport ja ha pres tanta volada, a n'aquet recó de paradís ahont m'hi lliguen fortament els més dolços llassos afectius, ahont tantes atencions he rebut dels nobles catalans, y ahont penso tornar després de ma *tournee* per América, decidit a que mos ossos hi reposin tal com si fos la terra dels meus pares.

Yamato Maide

UN DESCONEGUT

EL jove ignorat y lluitador, a l'hora de consuetut, al vespre, entra'l seu cuarto y s'asseu devant una vella taula plana y cuadrilonga ahont hi posa un petit quinqué de petroli ab una pantalla de cartró que reculleix en un grop la llum esmortuïda.

El jove lluitador está solitari, ensimismat, el cap de cabells negres, desordenats, torsat sobre'l pit; el front y els ulls agressius, ardents de volició, decantats a les pàgines d'un llibre; la boca closa, endurida, igual que la boca tancada y maligna d'una fera que persegueix encarnisadament una presa astuta y fugitiva. A moments la seva boca's clou ab més maltat, y a dintre d'ella les dugues fileres de la dentadura vibren apretades, simulant al defora del maxilar una prominència punxaguda, d'una virior agullonant.

Cada nit, durant dugues o tres hores, el lluitador ignorat permanence a la seva cambra pobríssima, entregat a un treball absorvidor. Te una cambra petita, ab un mobiliari escas y gastat. Les parets son emblanquinades y ab franjesblaves, pintades horitzontalment, ab rigidesa. El sostre es d'una grogor de cadavre, molt baix, sostingut per

vigues nues, corvades, de fusta clivellada, planant sobre l'arcoba ab semblanse d'horripilant ossamenta esquelética que's descompon ab lentitut.

Allà, el jove ignorat llegeix filosofia, estudia, medita questions abstrusses, pensa, s'examina ab malavolensa, com un jutje rencuniós volguent descobrir faltes. Ha penetrat penosament al fons de la seva vida imperfecta; ha fetacopi d'energia y estoicisme pera que, al disten dirse en els seus defectes innats, els desarreli enterament. Quant pensa ab el seu passat, se tracta ab despreci venjatiu, ab crudeltat atiadora.

Are son passat li apar un llarch somni horrorós, infernal, y'sent una repugnància insólita per aquells anys passats en l'inanitat de la vida, cobejant superficialitats. Are li sembla impossible haver admés aquella estupidesa, aquella existencia vacua. Però també pensa ab la seva gènesis inferior, ab el seu fat terrible que l'ha portat als ambients mefítics, occidors.

Devegades desfilen per la seva memoria, com efígies espectrals, tota la gent que va conèixer, y al mitx de quins se movia altres dies. La seva imaginació s'excita ardorosament, arriant a un període al·gíd, y atrevessen per el seu davant, en visions fantasmagòriques, multituds desesperades ab l'angoixa marcada als llurs visatges, corrent freturoses, deixant endarrera'ls febles que no poden correr, als que cahuen, suggestionades per l'atracció d'una ciutat enclavada a una llunyania de ponent, demunt del pinàcul d'una vasta montanya circuhida de roques abruptes y cinglesperillosos, ciutat magníficent, poblada de palaus d'arquitectura maravellosa, vestits de marbre esmaltat, d'esmeracdes, carboncles, jaspins, y adamanys, fulgurant irisacions esplendoroses al refractar la llum dels astres llurs torres y marlets, pareixent una gegantina mole imantada arrossegant ab omnipotencia a l'humanitat esperonada per el desitg d'assolir aquella superba munificència, ahont hi romanen els plaers, l'amor, les riqueses inacabables, ab llurs respectius temples

EL GRÀFIC

OFICINES:

Fernando VII, 57

Any I ◇◇◇ Núm. 8

Barcelona 15 Desembre de 1908

Preu 20 cèntims

Surt els dimars

MUSICA 'DI CAMERA' AL ORFEO

Ricard Vives, Josep Rabentós
Joan Fornós, Enric Casals, Marian Perelló

LA GRAN CARRERA DE TARRAGONA

Dirigintse al lloc de la carrera

Devant del Hotel Continental

Colocantse i pera la sortida

Copa Gran Hotel Continental

La imperial Tarraco, la vella ciutat de les muralles ciclopeas, ha vibrat aquets dies al ressó de les ruidoses bocines.

Y per sos carrers encantats ha passat un alé de modernitat, com una riulla del mon nou que per ells no passaba.

La voluntat d'uns quants joves ha fet el miracle. En Tarín, ab ses energies ha conseguit lo que poc avans hauría semblat imposible.

Copa Sanromá
pels corredors de sa marca

COPA HOTEL CONTINENTAL

Gent, molta gent per tot arreu. El *Grand Hotel*, iniciador de la carrera, semblava un formiguer de tanta que n'hi havia.

Els corredors al sortir pera posar-se en ratlla, anaven enrotllats de públic, que tant meteix semblava una manifestació.

La gentada avançava sorollosament, anunciant l'arribada dels atletes que anaven a disputar el premi.

Sota aquell cel tan blau, davant del *mare nostrum*, el antic camp d'acció dels vells helenics, l'imaginació se sentia sujestionada, y semblava qu'eram de nou en temps d'olimpíades y que'l geni grec florí de nou en nostra terra.

Sortida de Tarragona

El diumenge, a las dotze y y mitja, va donarse la sortida pera la primera etapa y cinquanta y un corredors de totes bandes, van llensarse ardida-ment a la carrera, a la lluita épica que tenia que durar tres dies y una salva d'aplaudiments, sorollosa y entusiasta, va encoratjar a n'els lluitadors en sa sortida.

Tarragonins y forasters han respost a la crida y els uns ab sas energíes y'ls altres ab sos esforços sobre-humans, han fet que lo que semblava un somni de gent jove, hagi sigut una realitat esplendorosa.

Detalls de la sortida

LA GRAN CARRERA DE TARRAGONA

Després de tres dies de lluita encesa, després d'abocar a dolls energia y forsa, el premit ha anat a les mans més esforsades.

Els guanyadors, quins retrats publiquem per ordre en aquesta plana, sigueren en Paul Mazan, sobre máquina «Casanovas» qui per

tant ha guanyat les dugues copes; en Joh Hohe, sobre «Durkopp» y l'Enric Carrère.

Els dos campions (velocitat y mitx fondo) d'Espanya, en Jaume Durán y en Otilio Borrás, tingueren que retirarse per algunes averfies.

El día de l'entrega de premis al Hotel

LA FESTA DE SANTA LLUCIA

La porta de la Catedral

Entrada a la Capella de Santa Llúcia

Orbs y criatures, tots aquells que van pel mon a les palpentes, ja han fet sa festa. Els uns, recullint les almoines qu'ls devots de la Santa repartien; els altres comprant pesebres y casetes que després en el clos de la família, despertaben cançons, rialles, y recorts falaguers dels temps que foren.

Carrer de la Co-ribia

Es una festa ben barcelonina que ompla per complert els carrers de l'antiga acrópolis, y que respon a n'aquell sentiment tan ben expressat pel nostre poeta:

*Vos que ventu pel Decem-
[bre
portant els sulls en un plat,
¡Santa Llúcia gloriosa
la vista y la claretat!*

LES CONFERENCIES A BELLES ARTS

La conferència donada el passat dimars en el Saló de la Reina Regent (Palau de Belles Arts) per Mr. Pierre Paris, l'il·lustrat professor de l'École de Belles Arts de Burdeos, resultà interessant sobre manera.

El tema «*Ceràmica micènica y les seves imitacions ibèriques*» resultava potser bon xic abstrús pera el públic llec en la matèria, però la presentació de bellíssims exemplars y l'explicació casolana però clara, del conferenciant, feren que la concurrència en sortís forsa satisfeta.

UNA DEIXA IMPORTANT

A cada hu lo que sigui seu. Prò sembla que en aquest cas, algu s'ha deixat les seveseines. Figureuse que al abandonar l'antic Palau de l'Audència a la Diputació de Barcelona (qui no feya mes que recuperar-lo) els magistrats es van descuidar d'emportarsen alguna cosa. S'ho van endur tot, els archius ab un paperam inmens: les taules, cadires; tapiços, fins les herbes del jardí... Prò sembla que's van descuidar d'emportarsen el tablado del butxí, la banquetta, l'escala de pujarhi, etc. Segons sembla cuant se van comensar a fer a la presó nova les execucions, allí's van provehir de tot lo que calia, sense perdre temps en tragar les fustes de l'Audència. Mes tart al canviar-se aquesta de casa, per passar al palau de Justicia, no's van voiguer carregar ab aquestes sinistras fustes, y es van quedar arre-

conades en una sala baixa, y fosca ahont se guardaven.

Ab la neteja completa que s'està fent en aquell històric edifici, fa poch dies s'obrí el quarto de baix ahont hi havien els tabladors de la *justicia*. Podíashi veurer l'escala per ont pujaven els condemnats, y hi havia fins la brusa del butxí allí per terra. El *pal* s'ha dolsificat molt are, ya no fa aquella ganyota que feien les antigues forques, tot se posa molt més netament... Aquells baixos de l'Audència deuen haverne vist moltes coses. La cambra ahont están guardades totes

aquestes fustes, comunica per una cova subterrànea que travesa tot el jardí, ab unes habitacions, també fosques y baixes que donen al carrer del Bisbe. És de creurer que are ab la Diputació y la Biblioteca que aquesta va a instal·lar es purificarà aquell local.

LES
C
A
R
I
C
A
T
U
R
E
S

D
E
N
R
O
D
O
L
F
W
I
L
C
K
E

ELECCIONS A BARCELONA

El Colegi de la Plassa de Santa Ana

¡Elecciones! paraula mágica que aquets dies ha planat sobre Barcelona, absorbint per complert tota sa vida. El poble anava a manifestar sa voluntat, pero quant el poble es ja major d'etat, ho fa serenament,

sense exaltarse, y aixís ha sigut. Ni una baralla, ni un atropell ha vingut a rompre la circunspecció ciutadana, y, malgrat la molta gent, no s'ha produhit el més petit escándol.

Els de la Tenencia d'Alcaldía de la Concepció

ELECCIONS A BARCELONA

Devant de la «Casa del Pueblo»

Les nostres fotografies donen una justa idea de lo que ha sigut Barcelona aquets dies. Molta gent pels carrers, molta seriositat votant y tothom cap a casa seva.

Les precaucions preses per l'Autoritat gubernativa, no ha servit més que pera mostrar sa actitud, doncs no ha tingut qu'intervenir en res.

Una de les fotografies ensenya un dels pocs incidents que's presentaren: un caball de la policia que va desferrarse.

Respecte al resultat de les eleccions no hem de parlarne, per quant la missió de EL GRAFIC es purament informativa y no devem apartarsen.

A l'Universitat

Un petit incident a la Plassa de Santa Ana

PER LA CULTURA PATRIA

En altre part d'aquet número, publiquem un valió article sobre aquesta benemèrita institució y els presents gravats completen l'idea en aquelles planes tant perfectament exposada.

Are en que tant se parla de cultura y d'educació, que tot-hom predica sobre la necessitat ab que estem de fer escoles que resultin veritables planters de ciutadans, creiem que es hora

de presentar aquest notable col·legi.

Tant o més que fer de nou, convé donar importancia a lo bo que tenim.

Si algú obra ja la marxa envers una finalitat enlairada, els que volguem arribar allí meteix, venim obligats a reconèixer els mèrits dels precursors.

Enlairantlos a n'ells enlairem nostra obra. Encoratjantlos a

ells donem coratge a n'els que volen ferho. Demostrantelshi nostre agrahiment, ensenyem a n'els que volen treballar, que sa tasca no será perduda. Posem el primer grahó pera la regeneració patria: ensenyar a agrahir els nobles esforços y les coratjoses iniciatives.

Perxó EL GRÀFIC avui fa pública mostra de son entussiasme envers l'obra del col·legi de Mont d'or.

EL COLEGI DE MONT D'OR

L'infant no volia anar a col·legi. Renys y manyagaries no podien vencer sa tosuneria.

La *costura*, aquella costura tan desitjada avans d'anarhi, resultava pera ell un torment inaguantable.

L'inmovilitat, antitesis de la bellugadisa infantivola; el silenci forsat, que matava en ell tota espontaneïtat; l'amenaça del càstic planant sempre demunt sa testa infantina, li feia impossible aguantar les hores d'escola.

L'infant no volia anar a col·legi.

Aquesta acció depriment no s'escapava pas als ulls dels pensadors. La societat no podia, actuar demunt les ànimes noves perquè sos instruments no resultaven adequats a la tasca.

L'escola no produïa els fruits que s'en podien esperar per mort de sa organització contrària a son objecte.

Homes de ciencia y pensa-

dors, moralistes y gent d'enlairades mires, tothom estudiava el medi de vencer aquella dificultat tant enutjosa.

Y l'escola s'endolcís; ses parets esdevingueren rialleres, la cridoria dels infants resonava lliurement per aquelles sales, y desde llavors l'educació siguié el medi potent que's desitjava, y'ls noms dels grans pedagogos passaren a ocupar lloc preeminent entre'ls benefactors de la humanitat.

LES CONFERENCIES D'ART

El Sr. Aubry, donant sa conferencia sobre «l'obra Musical dels trobadors», de quin valor tant s'ha discutit aquests dies.

No entra en el caracter de EL GRÁFIC, revista encaminada exclusivament a reproduhir devant de sos llegidors tot lo que de notable passi en la nostre ciutat, profundisar en aquesta cuestió: caldria disposar de més espai.

Però si direm, deixant de banda les condicions oratòries del conferenciant, que pera'ls elements estudiosos de Barcelona, tingué la conferencia quelcom de decepció, tenint en conte que s'anava a sentir un especialista.

Aquella classificació purament literaria, pseudo-psicológica, no era lo més adequat pera donar una idea de l'obra musical dels vells trobaires.

En Pere Prat y Gaball
que dies enderrera doná una conferencia a
Novetats, sobre la «Llegenda en el Teatre.»

LA SETMANA POLITICA

En Sebastià Torres
el-legit senador per Cirona

En J. Font de Rubinat
el-legit senador per Tarragona

VIDA SOCIAL

La repartició de premis de la Societat Italiana de Beneficencia

LA SETMANA POLITICA

Una reunió important en el Centre Nacionalista Republicá

Aquesta última setmana ho ha sigut de veritable febre. De primer semblava com si hi hagués quelcom de mandra filla de la mateixa confiança, pero a última hora els solidaris van despertar-se y llavors si que podia dir-se que'l día no tingué prou hores pera fer meetings.

En la impossibilitat de donarne nota gráfica de tots, doncs llavors necessitaríam un espai cent vegades més gran, y tenint en compte que vist un, vistos tots, ens limitem a reproduir l'aspecte del C. N. R. el día que hi presentaren el seu candidat.

LA VISITA DELS TOULOUSENS

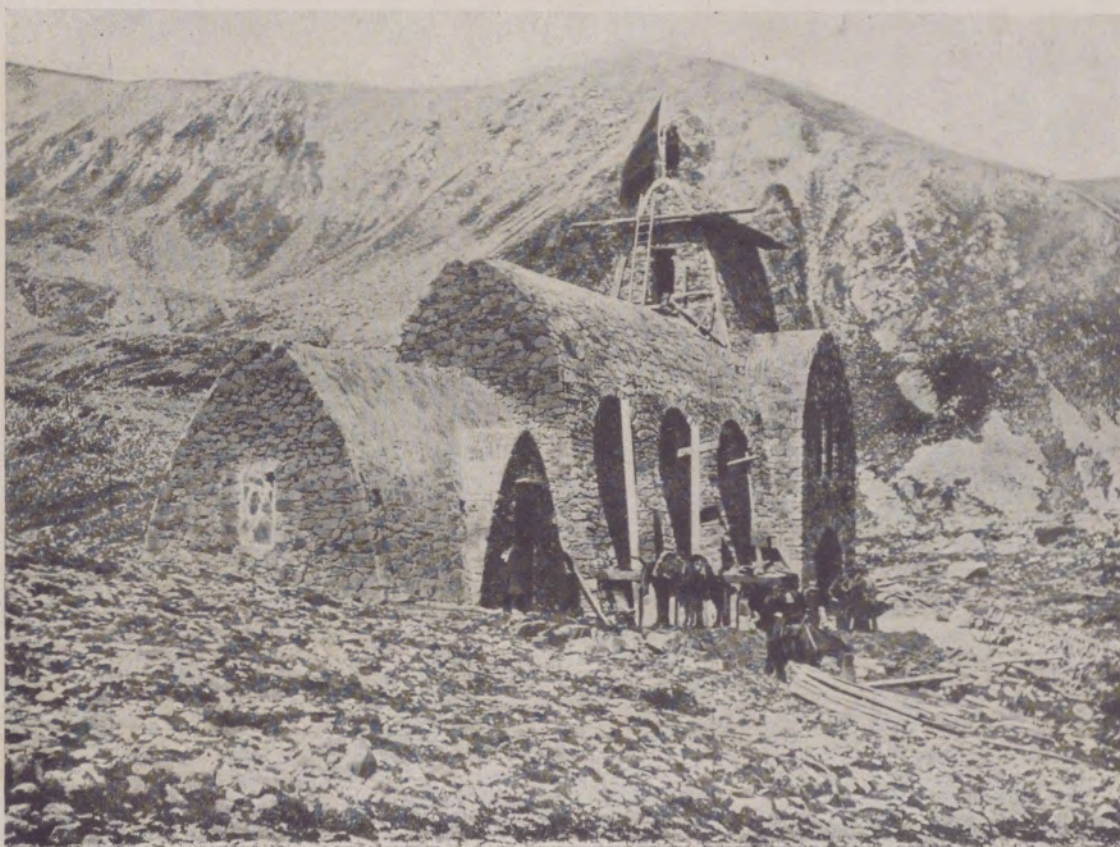

Sr. Magriñà, López Sagredo, Fuster, Sanlleu, Rahola y Borrell y Sol, que representaren nostre Ajuntament a Toulouse y qu'are cuiden d'organisar la recepció

Grupo dels representants de Barcelona a Toulouse, en les festes del any passat y a les qu'are's va a correspondre

XALET-REFUGI D'ULL DE TER

El «Centre Excursionista de Catalunya» està executant actualment un seriós projecte: la construcció del xalet d'Ull de Ter.

Les hermoses serralades pirinenques, ab sos cims gegantins, sos boscos d'abets estranys y cascates, son avui difícils de recorrer; llargues jornades separen els pobles, els llocs ahont poguer fer nit.

El «C. E.» seguint l'exemple dels clubs alpins estrangers, alsa en el cor de la montanya, isolat en la seva immensitat, un edifici en que els excursionistes, trobaràn aculliment, relativament confortable.

El refugi se troba prop de la frontera y a unes

cinc o sis hores de Camprodon, Ribes, Vernet-les-Bains y La Preste; Nuria es a quatre hores. Està situat en un punt estratègic, centre natural d'innombrables excursions.

L'estiu del any passat va comensarse l'obra. Cinc mesos solsament, ab motiu dels rigors del clima, ha pogut trevallarshi fins l'ocutubre darrer. Exteriorment està ja llest; falta acabar els interiors y el cobert per les caballeríes.

El refugi no es sols una obra útil: es una obra d'art. Les ratlles de la construcció pel seu original caràcter, son d'una bellesa verament montayenca.

¡Oh airós capell d'ample volada! Les teves admiradores no t'abandonen pas.

L'empenta de les gorres de pell y de'ls petits barrets casi microscòpics, que confontense ab els pentinats voleiadors y'ls vels boirosos, enrotllen la cara d'un ambient d'ensomni, t'han pres algunes hores del día, però tot hi això, quant ve l'hora *de ville*, quant l'elegancia s'aboca febrosament sobre les multituds, tornes ab tot ton esclat, y les ales avellutades encuadren ab tota ta gentilesa els hermosos ovals femenins.

Els models que publiquem avui representen un dels més potents esforços de la moda.

CARME.

marmoris, resplandeixents de brillant pedreria y de preciosos metalls damasquinats.

Les multituds passen ràpidament, en cohorts enfellonides, irades, com exèrcits de vandàlics en direcció a la ciutat de la ditxa, de l'insomni; y al mitx dels barbres, l'ignorat hi veu antichs companys que somriuen amablement ab tothom, demanant ajuda als més forts pera poder entrar a la ciutat seductora, però siguent endevades llurs precés y caiguent impotents al fons d'espaldats avencs, desapareixent per sempre.

També veu per les planuries quietes grans caravanes de gent resignada, que resideix aprop dels gorcs pantanosos ab promiscuitat llorda, mirant els uns ab enutj, y els altres ab desconhort concirós a les munions febricitants que van impertorbablement cap a l'estada de la felicitat.

Després veu els palaus del goig ab tota llur sumptuositat, els temples d'Afrodita, dels plahers, de les riqueses abundantes, ab les balconades dessota'ls pòrtics ojivals y les torratxes régies invadides per dames de peregrina vellesa, habillades ab luxe desllumbrador, mages-tàtic, ab diademes aurífiques, plenes d'amatistes y záfirs refulgents, sobre llurs cabells finíssims, rebent ab rapelint deliqui amorós als pocs que hi arriben triomfants, anhelosos d'aquella existencia còmoda, deliciosa, y decidits a no sortirne may més.

Quant aquestes visions s'esfumen, el lluitador desconegut resta ab la immobilitat estatutaria, divagant... A pleret li retorna'l torment nauseabond del seu passat malehit, y s'inmergeix dintre'l seu crani fentli meditar la seva antiga existencia. Recorda'l temps perdut en enervaments, dominat per una atmosfera letal, convivint imbècilment ab les costums mondanés, ab amics sense virilitat que viuen com alienats, sense lluites subjectives, sense una actuació inquebrantable pera engrandirse, y que rodolen cap a les obscuritats depriments del no ésser, de les rasses inferiors, simiesques.

El desconegut pensa també, a

voltes, ab els seus amics y amigues d'altres jorns, creient que are s'han aparellat en fusió d'amants, però sense experimentar, segurament, instants d'èxtasi diví ab abraçades estretes, de passió vital, sense dirse ab sincera emoció, ben apropiats, tocantse llurs cares hermosament rojes, que tindran fills forts y bells. Ell sab que aquells companys d'altres dies, son al mitx de la confusió de les multituds sarcàstiques y barroheres que pululen a les festes per les diversions, envollallades quasi sempre per una boirina de pols y de fum que sembla una mortalla, una glassa fúnebre.

Després el lluitador ignorat, se reconcentra. Tota l'agitació de la gent s'apaga, s'extingeix pausadament en el seu recort, y sent que a la seva subconsciencia s'hi formula ab imprecissió, ab incertesa y encisament ensemps, el desitj de tirar ab brahó vigorós la seva veu desconeguda, conminatoria y impresionant com un llamp, envers les lluites de la vida.

FERRÁN MASFER.

D'EDUCACIÓ

Visita a n'el Col·legi Mont d'Or

A veritable desitj marxavem cap el Mont d'Or, hermós edifici del Turó, hostatge de la benamèrita Institució que per primera vegada entre nosaltres, aborda el difícil problema d'establir mètodes d'educació y ensenyança, el desenrotll de l'iniciativa, de l'intenció y a la formació del caràcter.

La primera classe que visitarem va ser el Jardí de l'infancia.

Nois vestits de blanc, parets blanques ab frisos anglesos graciosos, una Mare de Déu del Botinelli, ucels, flors, peixos y maternals profesores constitueixen el quadre.

Però la nota era la tranquil·la alegria d'aquells noiets, y la activitat ab que s'entregaven a les ocupacions.

Tota l'escola respira un aire familiar y alegre.—Estem aquí lluny de les parets fredes, y els aires encartonats dels mestres pedants.

Les parets descarregades de mapes esgrogueits, son de sobria decoració, s'hi destaquen sencilles reproduccions d'obres refinades dels grans mestres. En lloc del mestre pedant y dur, ens trobem ab senyors joves y senyoretes amables sense res en el seu exterior que delati les llargues humiliacions clàssiques.

Als cants monòtons de la nombra ha substituït la remor alegre de veus de nois que juguen resolent y inventant problemes, que després posan en net, decorantlos ab llapisos de color.

¡Els quaderns del Mont d'Or!

Tot l'instint de decoració de la rassa sembla manifestarse en aquelles planes.

Y que direm dels treballs al hort.

Els petits agricultors, ademés dels cultius, mostren el seu esperit constructiu recullint fustes y formant ab elles ingenioses cabanyes que contemplen després ab orgull.

Quin be els ha de produir a n'els petits noiets de ciutat, excitats per la rapidesa d'imatges de la nostra vida, y dels teatres y cinematògrafs; y mitx pertorbats per les converses que tant sovint senten, pera ells incomprendibles, la labor pacient y reposada del camp, el contacte directe ab la tranquil·litat fecunda de la terra.

El menjador es d'un efecte molt agradable. Els nois arregladets sense el vell devantal, seuen a taula ab els seus profesors, menjant y conversant junts, amigablement, sobre els estudis, els jocs ó cualsevol asunto general, com una gran familia.

Una de les notes típiques del Mont d'Or es el caràcter experimental de l'ensenyança de les ciències.

Allí s'està fent un esforç immens per adoptar els mètodes americans basats en la propia experiència y treball personal de l'alumne.

Els nois reben una guia de treball, y el material necessari y han de trobar ells mateixos, de les seves observacions, les lleis generals. Es un redescubriment de principis y l'únic sistema per fer descobridors, inventors o al menys, fer homes d'esperit científic, que es lo que

més falta fa en la nostra terra, tant en el comerç y la indústria, com en la política y les lletres.

Pero en el Mont d'or se dona importància a totes les activitats del noi.

El joc es seguit ab interès per els professors, que comprenen que es una verdadera escola d'energia y font de salut, y allí ahont se manifesta d'una manera més clara el caràcter del noi, y ahont se forma l'esperit de disciplina voluntaria.

El foot-ball es el joc preferit per els nois, del que no s'en cansen mai.

Com a complement y per donar més regularitat al moviment que procura el joc, els nois fan gimnasia higiènica sueca, avui tan extesa per les escol·es.

Es impossible en tan curt espai donar una idea completa. Ab lo dit es fácil formarse una idea del esperit que batega en el Mont d'or, esperit de cultura amable, progressiva, que diriam moderna, si no temessim qu'aquesta paraula, aquí quelcom desacreditada, no expressi be el nostre pensament.

Es llàstima que els que venen a estudiar la Barcelona culta s'entreguin en anotar cuidadosament lo que falta, y s'envagin ignorant alguns centres d'activitat, que encara reduïts avui, están plens de possibilitats y d'esperances.

S.

PROSES TRADUIDES

CAL APENDRE A ESTIMAR

HEUS aquí lo que'ns passa ab la musica: de moment cal *apèndrer a sentir*, en general, un tema o un motíu; cal esmentarlo, distingir-lo, isolarlo y limitarlo a una vida propia; després cal forsa y bona voluntat pera *soportarlo*, malgrat sa estranyesa, tenir paciència y caritat per ell:—per fi arriba el moment en que ja'ns hi hem acostumat, en que l'esperem, en que presentim que'l trobaríem a faltar si

no arribava; y desde llavors ja no para d'influir sobre nosaltres fins qu'esdevenim sos aimants, humils y xardorosos que no volen res més al mon que aquell motíu y sempre aquell motíu.—Però aixó no passa sols ab la musica; de la meteixa manera hem tingut que *apèndrer a estimar* tot lo que estimem. Per fi es recompensada nostra bona voluntat, nostra paciència, nostra equitat, nostra dolcesa envers l'espanyol, quant aquet aparta lenta ment son vel y se'ns presenta com una nova, inexpressable bellesa. Fins el que no més estima que a sí mateix, ho haurà après d'aquesta manera, no n'hi ha d'altre. L'amor també cal apèndrer.

L'HISTORIA DE CADA DIA

QUE es lo que fa ta historia de cada dia? Mira les costums que la componen: son producte d'innombrables petites cobardies y petites droperies o be de ton valor y ta rahó enginyosa?

Sía quina sía la diferencia entre abdos casos, es possible que'ls homes te colmin de les meteixes lloances y que realment d'una manera o altre els hi sies de la meteixa utilitat.

Però si es possible que les lloances, l'utilitat y la respectabilitat sien prou pera aquells que sols volen tenir una bona consciència—elles no serán prou pera tú, qui fures les entranyes, pera tú qui poseheixes la ciencia de la consciència

EL MEU GOS

Jo he donat un nom a n'el meu sofriment: l'anomeno «gos»—es tan fidel, tan inoportú y tan imprudent, tan divertit y tan llest com calsevulga altre gos—y jo puc esvalotarlo y esbravarhi el mal humor: tal com fa l'altre gent ab

els seus gossos, sos criats y les seves dones.

FREDERIC NIETZCHE.

BIBLIOGRAFIA (*)

LITERATURA LLIURE. — AIGUAFORTS EN PROSA, per Casimir Giralt.

L'autor diu qu's realment una novela, malgrat la complexa varietat de capítols, qu'impideix poguer capir, a gira full, la unitat y armonia indispensables en ella.

Y es que l'unitat li ve del protagonista que no te nom, que no enrahona, pero que batega ab tota sa grandesa, o millor, en tota sa baixesa, en totes les ratlles de la obra: *la bestia humana*. Y venint l'unitat de sa presència troba en Giralt que sa novela s'hauria de dir «La bestia triomfanta».

Y en veritat que li escauria el títol. En els seus apòlecs, durs y cantalluts com veritables ayguaforts, hi babeja revejantshi porcament la bestia repugnanta. Però, aixó sí, també: la obra vibra. Una ploma valenta y coratjosa s'hi llena ab tan entussiasme a ferho viure, que be pot dir que si avui (potser ab una mica de fàstic) es tanca el llibre sense fer judici, «el seu recort reviurà en el camí y allavors no's podrà sostráures a ferho».

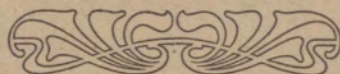
Y com que l'autor «no està sistemàticament enamorat de lo negre» està segur de que llavors se presentarà generosa y acertada la seva feina....

Es lo que també'm sembla.

LL.

(*) A n'aquesta secció se donarà conte de totes aquelles obres que se'ns remetin dos exemplars; publicantse un estudi crític de les que s'ho mereixin.

Gimnás GIBERT

Educació física integral

Establiment de 1.er Ordre

 Gimnasia Medical i Higiénica

 CARRER LAURIA N.º 27

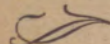
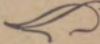
Gran Fábrica de Cotilles

LA BARCELONESA

Carme, 38.-Sucursal: Tamarit, 162 (eneants)

Especialitat en la confecció de cotilles a la mida

Taller especial per compostures

 BON GUST Y FORMALITAT

NOTA: Aquesta casa no admet cap pago per adelantat dels encàrrecs que se li confien

Tallers de Fotograbat
D'EN
Claudi Murtra
Hospital, 49
BARCELONA

IMPREMTA Y LITOGRAFIA

LLIBRES RATLLATS, RELLEUS Y ENCUADERNACIONS

VDA. DE J. CUNILL

GRAN SORTIT AB CROMOS PER CALENDARIS
ALMANACS COMERCIALS, DE BUTXACA Y ANUNCIADORS AL PER MAJOR
ESPECIALITAT EN PLATS DE CARTÓ
Y ENVOLTORIS PER CONFITERIES

Carrer de la Universitat, 7. — Sucursal: B. Viladecols, 3. — Teléfono, 487. — Barcelona

HIPOTECAS RÁPIDAS

Gran reserva desde el cuatro y medio por ciento. **F. VIDAL**, Plaza del Beato Oriol, 9, principal, cerca la iglesia del Pino. De diez y media á una, y de cuatro á seis

SOMBRERERIA

DE

L. Perelló

Puerta del Angel, 11 y 13

BARCELONA

¡EL QUE VEN MES BARATO!

Genres de punt.

Camisas:

Confeccions

CASA PLANELL

26, Tapineria, 26

Aquesta casa sense titllarse Liquidació de Saldos es la que ven més y mes barato de Barcelona.

MUNDIAL PALACE

Exposició Permanent

Llibreria náutica

Postals

Recorts de Barcelona

Porta de la Pau

¡¡UN EXITO MAS!!

De las incomparables
 ===== bicicletas

DÜRKOPP

Su construcción solidísima y sus ligeros rozamientos, han permitido que en la importante carrera verificada por el Club «El Pedal» de Tarragona, en un recorrido en carretera de 314 kms. con mal piso, que obtuviesen el **PRIMER PREMIO** en la etapa de Tortosa y el **SEGUNDO PREMIO** de toda la carrera, con una diferencia de minutos con el que obtuvo el primer premio.

Las máquinas Dürkopp han sido las únicas que han llegado después de tan malísima carretera, sin ningún defecto, no habiéndose tenido que cambiar ni una sola pieza, y habiendo demostrado una vez más que son verdaderamente indestructibles.—No comprar ninguna bicicleta sin consultar antes el catálogo de esta casa.—Ventas á plazos de 25 ptas. con garantía. Pedir catálogo gratis á la casa

OTTO STREITBERGER.-Apartado de Correos, 335-BARCELONA

COPA GRAN HOTEL CONTINENTAL

Vuelta de la provincia de Tarragona 310 kilómetros,

1.º MAZAN

6.º MASDEU

9.º FERRÉ

Todos montando sobre máquinas marca

CASANOVAS

JOSE CASANOVAS: Casa central, R. S. Antonio, 41

~ BARCELONA ~